

IN THE HIGH COURT OF KARNATAKA AT BENGALURU

R

DATED THIS THE 9TH DAY OF JUNE, 2026

BEFORE

THE HON'BLE MR. JUSTICE M.NAGAPRASANNA

CRIMINAL PETITION NO. 2163 OF 2026

BETWEEN:

JAYANTHI G.,
W/O MALLIKARJUN M.,
AGED ABOUT 35 YEARS,
RESIDING AT RAMKY ONE FLAT
NO.A-004, AVALAHALLI
DODDABALLAPURA MAIN ROAD,
YELAHANKA,
BENGALURU – 560 064.

...PETITIONER

(BY SRI B.S.JEEVAN KUMAR, ADVOCATE)

AND:

1. THE STATE OF KARNATAKA
BY RAJAJINAGAR POLICE STATION,
BENGALURU CITY,
REPRESENTED BY
THE STATE PUBLIC PROSECUTOR,
HIGH COURT OF KARNATAKA,
BENGALURU – 560 001.

2. XXXXXX
XXXXXX

...RESPONDENTS

(BY SRI B.N.JAGADEESHA, ADDL.SPP FOR R-1;

SMT.KEERTHI REDDY, ADVOCATE A/W
SRI PADMANABHA J., ADVOCATE FOR R-2)

THIS CRL.P IS FILED U/S 528 OF BNSS PRAYING TO QUASH THE ENTIRE PROCEEDINGS IN S.C. NO.446/2026 (ANNEXURE - D), PENDING ON THE FILE OF THE LIII ADDL. CITY CIVIL AND SESSION JUDGE AT BANGALORE ARISING OUT OF C.C.NO.32082/2025 IN CRIME NO.73/2025 (ANNEXURE A) OF RAJAJINAGAR POLICE STATION OFFENCE PUNISHABLE U/S 64(1), 68, 351(2) OF THE BNS AND 67, 67(A) OF IT ACT DATED 27.08.2025, INSOFAR AS THE PETITIONER/ACCUSED NO.2 IS CONCERNED.

THIS PETITION, COMING ON FOR ADMISSION, THIS DAY, ORDER WAS MADE THEREIN AS UNDER:

CORAM: **HON'BLE MR. JUSTICE M.NAGAPRASANNA**

ORAL ORDER

The petitioner/accused no.2 stands at the doors of this Court calling in question the proceedings in C.C No. 32082 of 2025 registered for offences punishable under Sections 64(1), 68, 351(2) of the BNS and Sections 67 and 67A of the Information Technology Act, 2000 ('IT Act' for short).

2. Facts adumbrated are as follows:

2.1. The 2nd respondent is the complainant. It is the case of the prosecution that a complaint comes to be registered by the 2nd respondent on 30-08-2025 alleging that she was working with the accused No.1, the proprietor of Arya Gold Company between the years 2023 and 2025 in the post of Senior Manager. During the said period, one of the subscriber by name Yogesh called upon and informed the 2nd respondent that he had hypothecated certain gold ornaments in Muthoot finance and had requested the complainant to purchase the said gold on behalf of the Company, towards which the complainant is said to have transferred ₹7,80,000/- to the account of Yogesh and asked him to get the gold released from Muthoot finance. Thereafter, the said Yogesh said to have not responded to the complainant and thereby accused No.1 started harassing the complainant stating that she has caused loss to the Company. The further allegation in the complaint is that on a particular day, accused no.1 took the complainant to a particular hotel and had committed rape and said to have repeated the said act several times.

2.2. The petitioner is not accused no.1 in the case at hand, but she is the wife of accused no.1, i.e., accused no.2. The allegation against the petitioner/accused no.2 is that the sexually explicit material or the activities between the husband and the complainant were allegedly shot on a mobile phone and those videos are circulated by the petitioner to the husband of the complainant and to her relatives. Based upon the aforesaid incidents of commission of rape by the husband/accused no.1 and the transmission of that explicit material by accused no. 2/the present petitioner, the aforesaid crime comes to be registered. The police conduct investigation and file a charge sheet against the accused nos. 1 and 2. Filing of the charge sheet is what drives the petitioner to this Court in the subject petition.

3. Heard the learned counsel Sri B. S. Jeevan Kumar appearing for the petitioner, learned Additional State Public Prosecutor Sri B N Jagadeesh, appearing for the 1st respondent/State and Smt Keerthi Reddy, learned counsel appearing for the 2nd respondent/complainant.

4. The learned counsel Sri. B. S. Jeevan Kumar submits that while the offence of commission of rape is against the accused no.1/husband, there is no allegation that would touch upon any of the ingredients of either Section 351(2) of the BNS or Section 67, 67A of IT Act. He would submit that perusal of the complaint, the summary of the charge sheet or even the statements recorded under Section 164(5) of CrPC of the complainant would not reveal any allegations against the petitioner. All the allegations are goaded against the husband/accused no.1 is his submission.

5. Contrariwise, the learned counsel Smt. Keerthi Reddy appearing for the 2nd respondent/complainant taking this Court through those very documents, i.e., the complaint, the summary of the charge sheet and the statement recorded before the learned Magistrate under Section 164(5) of CrPC would submit that there are clear allegations of transmission of material of sexual acts between the complainant and the accused no.1. She would submit that the complainant has suffered serious prejudice on account of the transmission of the sexually explicit material between the accused no. 1 and the

complainant to the husband and relatives of the complainant. Therefore, the learned counsel submits that a clear case of transmission of sexually explicit material as obtaining under Section 67A of the IT Act is made out against the petitioner. This Court, in excise of its jurisdiction under Section 482 of the CrPC/528 of the BNS, should not interdict or obliterate the proceedings against the petitioner even, as the offences are grave and she is an accomplice in crime.

6. The learned Additional State Public Prosecutor Sri. B. N. Jagadeesh would also take this Court through the charge sheet material to contend that this Court should not interfere with the proceedings before the concerned Court, owing to the gravity of the offence committed even by the accused no. 2/the petitioner herein. He would place reliance upon the statement recorded before the learned Magistrate under Section 164(5) of the Cr.P.C. The learned Additional State Public Prosecutor and the learned counsel for the 2nd respondent, would in unison, seek dismissal of the petition.

7. I have given my anxious consideration to the submissions made by the respective learned counsel and have perused the material on record.

8. The facts, dates, and the interconnected chain of events, as narrated hereinabove, stand firmly embedded in the record and, therefore, do not warrant reiteration in exhaustive detail. The petitioner before this Court is accused No. 2, the wife of accused No. 1. Accused No. 1 is the proprietor of *Arya Gold Company*. The complainant had joined the said establishment and was serving in the capacity of a Senior Manager. It is alleged that during the course of such employment, accused No. 1, the husband of the petitioner, committed acts of sexual assault upon the complainant—not once, but twice—by employing deceit, coercion, and manipulation. The allegations against accused No. 1 are grave, disturbing, and deeply unsettling; it is, however, for accused No. 1 to establish his innocence before the competent Court in accordance with law. The present *lis*, however, concerns accused No. 2 - the petitioner herein. Therefore, it becomes necessary to notice the genesis of the complaint and the

sequence of allegations that triggered the registration of the crime. The complaint, in substance, narrates the circumstances that culminated in the institution of criminal proceedings. . The complaint reads as follows:

“ರವರಿಗೆ,

ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್
ಬಸವೇಶ್ವರ ನಗರ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ

ಇಂದ,

XXXXXX
XXXXXX
XXXXXX

ವಿಷಯ: ಆರ್ಯ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿಯ ಮಾಲೀಕರಾದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್ ಮತ್ತು
ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಜಯಂತಿ ರವರು ವಿರುದ್ಧ ದೂರು.

ನಾನು ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಳಾಸದ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು 3 ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ನಾನು, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಭೂಮಿಕಾ ಎಂ ಮತ್ತು ಮೇಘನಾ ರವರುಗಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು, ರಾಜಾಜಿನಗರದ ಮೆಟ್ರೋ ಸ್ಟೇಷನ್ ಬಳಿಯಿರುವ ಮೆಟ್ರೋ ಮಿಂಗಲ್ ಕೋ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸೀನಿಯರ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಆಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ 2023ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ 2025ನೇ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ 12ನೇ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೂ ನವರಂಗ್ ಸರ್ಕಲ್ ಬಳಿ ಇರುವ ಆರ್ಯ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಸೀನಿಯರ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು.

ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆರ್ಯ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿಯ ಮಾಲೀಕರಾದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್ ರವರು ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅಸಭ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ, ಪ್ರತಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ತನ್ನ ಬಳಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವಿರುವುದಾಗಿ, ಆದರೆ ತನಗೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಿಂದ ಸುಖವಿಲ್ಲ ತನಗೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಕಿರುಕುಳವಾಗುತ್ತಿದೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಸುಮಾರು 5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ

ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ್ದು, ನನಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಹಾಳಾಗಿದೆ. ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ಡಸ್ಸು ಮಾಡ್ತೋ ನಿನಗೆ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ನನಗೆ ಆಮೀಷಯೊಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದಾದ ಸುಮಾರು 9 ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಗ್ರಾಹಕ ಯೋಗೇಶ್ ಎಂಬುವವರು ನನಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ ತಾನು ಈಗಾಗಲೇ ತನ್ನ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಕೆಂಗೇರಿಯ ಮುತ್ತೂಟ್ ಫೈನಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಡಮಾನವಿಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ, ಆ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ನೀವು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಆ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳಿಗೆ ತಗುಲುವ ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೋರಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ನಾನು ಸಹ ನಮ್ಮ ಮಾಲೀಕರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿ, ಯೋಗೇಶ್ ಎಂಬುವವರ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆಗೆ 7 ಲಕ್ಷದ 80 ಸಾವಿರ ಹಣವನ್ನು ಆತನ ಖಾತೆಗೆ ಹಾಕಿ, ಅಡಮಾನವಿಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆನು. ಯೋಗೇಶ್ ಹಣ ಪಡೆದ ನಂತರ ನನ್ನ ಕರೆಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿದೇ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿಯ ಮಾಲೀಕರಾದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರವರು ನಾನೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು, ಯೋಗೇಶ್‌ರವರು ನೀಡಿದ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನೀನೇ ಭರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಗಾಗ ನನಗೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹಿಂಸೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರವರು 2024ನೇ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳ ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನನ್ನು ಯೋಗೇಶ್ ರವರಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಹಣದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ವರ್ನಾ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜಾಜಿನಗರ ಏರಿಯಾ ಸುತ್ತಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನನಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಜ್ಯೂಸ್ ನೀಡಿದ್ದು, ನಾನು ಅದನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧ್ರೆ ಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷವಾಯಿತು. ಆ ನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರವರು ಲೀ ಗ್ರೇಪ್ಸ್ ಎಂಬ ಖಾಸಗೀ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಹೋಟೆಲ್‌ನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಆತನ ಪತ್ನಿ ಜಯಂತಿ ಎಂದು ಪರಿಚಯಿಸಿ, ರೂಂವೊಂದನ್ನು ಪಡೆದು ನನ್ನನ್ನು ರೂಂಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆನಂತರ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ರವರು ನನಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗ ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನನ್ನ ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಡಿಯೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ನಾನು ಯಾವಾಗ ಕರೆದರೂ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬರಬೇಕು, ಸುಖ ಕೊಡಬೇಕು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿನ್ನ ವಿಡಿಯೋವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣದಲ್ಲಿ ಹರಿಬಿಡುವುದಾಗಿ ನನಗೆ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇದಾದ ಸುಮಾರು 02 ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನಾನು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದು, ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದು, ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯ ಬಳಿಯಿದ್ದ ನರ್ಚರ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ತಾನು ಈಕೆಯ ಪತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಸಹಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ನನಗೆ ಅಬಾರ್ಷನ್ ಮಾಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆನಂತರ ನನಗೆ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಏರುಪಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ನಾನು ಸದರಿ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರವರ ಬಳಿ ತೆರಳಿ ನಾನು ರಿಸೈನ್ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ ಆಗ ಆತನು ನೀನು ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದೇ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ

ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಪುರುಷ ತನ್ನ ಸಹಚರರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡಿ, ಕೊಲೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀರಾಂಪುರ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೊ.ಸಂ.44/2025 ರೀತ್ಯಾ ಕೇಸು ದಾಖಲಾಗಿರುವುದಾಗಿ, ತನಗೆ ವಿಪರೀತ ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿತ್ತು ತಾನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದೀರಿ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಇದಾದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಸುಮಾರು 6-00 ಗಂಟೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್ ರವರು ನನ್ನ ಕ್ಯಾಬಿನ್‌ಗೆ ಬಂದು ತಾನು ಈ ದಿನ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ನೀವು ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ರಿಸೈನ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಾ. ಈ ದಿನ ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮೂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀನಿ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ನೀನು ಈ ದಿನ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಹಕರಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ದಿನ ರಿಲೀವ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಾದ ಮಾರನೇ ದಿನ ಮಲ್ಲಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್ ರವರು ಕರೆ ಮಾಡಿ ನೀನು ಒಂದು ತಿಂಗಳದೂ ನೋಟೀಸ್ ಪಿರಿಯೆಡ್ ಆಗಿ ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡು ಆಗ ನಾನು ನೀವು ನನ್ನೆ ತಾನೇ ಇದೇ ಲಾಸ್ಟ್ ದಿನವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಾ ನಾನೇಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಆಗ ಆತನು ಅಟ್ಟೀಸ್ಟ್ 20 ದಿನವಾದರೂ ಮಾಡು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ತೊಂದರೆ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದು, ಅದರಂತೆ ನಾನು 2025ನೇ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ 12ನೇ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೂ ಆರ್ಯ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಹೊರ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ಇದಾದ ಸುಮಾರು 03 ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೆಟ್ರೋ ಮಿಂಗಲ್ ಕೋ ಪರ್ಕಿಂಗ್ ಸ್ಟೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಹೊಸದಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದೇ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್ ಹಾಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಜಯಂತಿಯವರು ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿ ದಿನಾಂಕ:28/06/2025ರಂದು ನಾನು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್‌ರವರೊಂದಿಗೆ ಇರುವಂತಹ ಅಶ್ಲೀಲ ವಿಡಿಯೋಗಳನ್ನು ಜಯಂತಿ ರವರು ತನ್ನ ಮೊಬೈಲ್‌ನಿಂದ ವಾಟ್ಸಾಪ್ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಭಾವನವರಾದ ಶ್ರೀ ವಿನೋದ್ ರವರ ಮೊಬೈಲ್ ನಂ. 9916702414 ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಗಾಗಿ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಖಾಸಗೀ ಅಶ್ಲೀಲ ವಿಡಿಯೋಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್ ಹಾಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಜಯಂತಿರವರ ವಿರುದ್ಧ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಕೋರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ,

ಸಹಿ/-"

The police conduct investigation and file a charge sheet. The summary of the charge sheet, as obtaining in column number 17 reads as follows:

“17. ಕೆಲಸನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸಾರಾಂಶ

ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ಬಸವೇಶ್ವರನಗರ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣಾ ಸರಹದ್ದಿನ ಬಿ.ಇ.ಎಂ.ಎಲ್ ಲೇಔಟ್, ಅಮೋಘ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್, ಎ ಬ್ಲಾಕ್, 3ನೇ ಮಹಡಿಯ ನಂ:303 ರಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದು, ಹಾಲಿ ಐಸಿರಿ ಗೋಲ್ಡ್, ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟನರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ಈ ಹಿಂದೆ 2023ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ 2025ನೇ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ 12ನೇ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೂ ರಾಜಾಜಿನಗರ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣಾ ಸರಹದ್ದಿನ ನವರಂಗ್ ಸರ್ಕಲ್ ಬಳಿ ಇರುವ ಆರ್ಯಗೋಲ್ಡ್, ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ, ಸಿನಿಯರ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸದರಿ ಆರ್ಯಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿಯ ಮಾಲೀಕನಾದ ಕಾಲಂ ನಂ:12ರಲ್ಲಿ, ನಮೂದಿಸಿರುವ ಎ1 ಆರೋಪಿಯು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರೊಂದಿಗೆ ಅಸಭ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಬಗ್ಗೆ, ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ಎ1 ಆರೋಪಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ, ಪ್ರತಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ಎ1 ಆರೋಪಿಯು ತನ್ನ ಬಳಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವಿರುವುದಾಗಿ, ಆದರೆ ತನಗೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಿಂದ ಸುಖವಿಲ್ಲ ತನಗೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಕಿರುಕುಳವಾಗುತ್ತಿದೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಸುಮಾರು 5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ್ದು, ನನಗೆ ನಮ್ಮದಿ ಹಾಳಾಗಿದೆ, ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ಡಸ್ತ್ ಮಾಡ್ಕೋ ನಿನಗೆ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರಿಗೆ ಆಮೀಷಯೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದಾದ ಸುಮಾರು 9 ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರ ಹಳೆಯ ಗ್ರಾಹಕ ಯೋಗೇಶ್ ಎಂಬುವವರು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರಿಗೆ ತಾನು ಈಗಾಗಲೇ ತನ್ನ ಚೆನ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಕೆಂಗೇರಿಯ ಮುತ್ತೂಟ್ ಫೈನಾನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ, ಅಡಮಾನವಿಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ, ಆ ಚೆನ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ನೀವು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ,, ಆ ಚೆನ್ನಾಭರಣಗಳಿಗೆ ತಗುಲುವ ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೋರಿಕೊಂಡ ಮೇರೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ಎ1 ಆರೋಪಿಯೊಂದಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿ, ಯೋಗೇಶ್ ಎಂಬುವವರ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆಗೆ 7 ಲಕ್ಷದ 80 ಸಾವಿರ ಹಣವನ್ನು ಆತನ ಖಾತೆಗೆ ಹಾಕಿಸಿ, ಅಡಮಾನವಿಟ್ಟಿರುವ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗೇಶ್ ಹಣ ಪಡೆದ ನಂತರ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರ ಕರೆಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿದೇ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡಾಗ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎ1 ಆರೋಪಿಯು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರಿಗೆ ನೀನೇ ಇದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು, ಯೋಗೇಶ್ ರವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನೀನೇ ಭರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಗಾಗ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರಿಗೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹಿಂಸೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಎ1 ಆರೋಪಿಯು 2024ನೇ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳ ಒಂದು ದಿನ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರಿಗೆ ಯೋಗೇಶ್ ರವರಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಹಣದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಸಾಕ್ಷಿ-1

ರವರನ್ನು ಎ1 ಆರೋಪಿಯು ತನ್ನ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ವರ್ನಾ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜಾಜಿನಗರ ಏರಿಯಾ ಸುತ್ತಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಜ್ಯೂಸ್ ನೀಡಿದ್ದು, ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ಅದನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧ್ರೆ ಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಸವಾಗಿದ್ದು, ಆ ನಂತರ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರನ್ನು ಎ1 ಆರೋಪಿಯು ರಾಜಾಜಿನಗರ 2ನೇ ಬ್ಲಾಕ್ ನಲ್ಲಿರುವ ನಂ:84, ಡಿ ಗ್ರಾಂಡ್ ಕೋರಲ್ ಲಾಡ್ಜ್, ಲೀ ಗ್ರೇಪ್ ರೆಸ್ಟೋ ಬಾರ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಹೋಟೆಲ್ ನ ಸ್ವಾಗತಕಾರರಾದ ಸಾಕ್ಷಿ-23 ರವರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರನ್ನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಜಯಂತಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಸದರಿ ಹೋಟೆಲ್ ನ 3ನೇ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ರೂಮ್ ನಂ:305 ಅನ್ನು ಬುಕ್ ಮಾಡಿ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರನ್ನು ಸದರಿ ರೂಂ ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರ ಇಚ್ಛೆಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಎ1 ಆರೋಪಿಯು ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆನಂತರ ಎ1 ಆರೋಪಿಯು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರಿಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗ ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನನ್ನ ಮೊಬೈಲ್ ನಲ್ಲಿ ವಿಡಿಯೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ನಾನು ಯಾವಾಗ ಕರೆದರೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬರಬೇಕು, ಸುಖ ಕೊಡಬೇಕು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿನ್ನ ವಿಡಿಯೋವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣದಲ್ಲಿ ಹರಿಬಿಡುವುದಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರಿಗೆ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಾನೆ.

ಇದಾದ ಸುಮಾರು 02 ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದು, ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ಎ1 ಆರೋಪಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದು, ಆಗ ಎ1 ಆರೋಪಿಯು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರನ್ನು ರಾಜಾಜಿನಗರ 2ನೇ ಬ್ಲಾಕ್ ನಲ್ಲಿರುವ ನರ್ಚರ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ವೈದ್ಯರಾದ ಸಾಕ್ಷಿ-24 ರವರಿಗೆ ಈಕೆಯು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದು, ಆಗ ಸಾಕ್ಷಿ-24 ರವರು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅಬಾರ್ಷನ್ ಆಗುವ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ನಂತರ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸದರಿ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿಯಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ಎ1 ಆರೋಪಿಯು ಬಳಿ ತೆರಳಿ ರಿಸೈನ್ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದು, ಆಗ ಎ1 ಆರೋಪಿಯು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ನೀನು ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದೇ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಪುರುಷ ತನ್ನ ಸಹಚರರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಜಿಲ್ಲೆ ಮಾಡಿ, ಕೊಲೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀರಾಂಪುರ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಸು ದಾಖಲಾಗಿರುವುದಾಗಿ, ತನಗೆ ವಿಪರೀತ ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದೀರಿ ಎಂದು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರನ್ನು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದಾದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಸಂಜೆ 6-00 ಗಂಟೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎ1 ಆರೋಪಿಯು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರ ಕ್ಯಾಬಿನ್ ಗೆ ಬಂದು ತಾನು ಈ ದಿನ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಬೇಕು, ನೀವು ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ರಿಸೈನ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಾ, ಈ ದಿನ ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮೂಡ್ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀನಿ ಎಂದು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ನೀನು ಈ ದಿನ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಹಕರಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ದಿನ ರಿಲೀವ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ಎ1

ಆರೋಪಿಯ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಂಪನಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು & ತನ್ನ ಗಂಡನ ಜೊತೆ ಅನೈತಿಕ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದೇ ಕಾಲಂ ನಂ:12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಎ2 ಆರೋಪಿತಳು ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ಎ1 ಆರೋಪಿಯೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಅಶ್ಲೀಲ ವಿಡಿಯೋಗಳನ್ನು ಎ2 ಆರೋಪಿತಳು ದಿನಾಂಕ:28/06/2025 ರಂದು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರ ಗಂಡನಾದ ಸಾಕ್ಷಿ-31 ಮತ್ತು ತಮ್ಮನಾದ ಸಾಕ್ಷಿ-36 ರವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮೊಬೈಲ್ ನಂಬರ್ ನಿಂದ ವಾಟ್ಸಾಪ್ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿರುವುದು ತನಿಖೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಲಭ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾಧಾರಗಳಿಂದ ದೃಢಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಎ1 ಮತ್ತು ಎ2 ಆರೋಪಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಕಲಂ ಗಳ ರೀತ್ಯ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ನಿವೇದನೆ: ಸದರಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಕ್ಷಾಧಾರಗಳು ಲಭ್ಯವಾದಲ್ಲಿ, ಹಾಗೂ ಎಫ್.ಎಸ್.ಎಲ್ ವರದಿಗಳನ್ನು ಕಲಂ:193 ಬಿ.ಎನ್.ಎಸ್.ಎಸ್. ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.”

In between these two dates, the concerned Court records statement of the complainant under Section 164(5) of the Cr.P.C. It reads as follows:

“ಕ್ರೈಂ ನಂ.:73/2025
ದಿನಾಂಕ: 22.07.2025
ರಾಜಾಜಿನಗರ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆ

ರಾಜಾಜಿನಗರ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಸಂಖ್ಯೆ 73/2025 ರ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ದಿ.22-07-2025 ರ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರೀಮತಿ. ಜಮುನಾ ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಹೆಚ್.ಸಿ.ನಂ. 13236 ರಾಜಾಜಿನಗರ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನವನ್ನು ಭೋದಿಸಲಾಯಿತು.

ಹೆಸರು	XXXXXXX
ತಂದೆಯ ಹೆಸರು	XXXXXXX

ವಯಸ್ಸು	XXXXXX
ಉದ್ಯೋಗ	ಖಾಸಗಿ ಕೆಲಸ (ಐಸಿರಿ ಗೋಲ್ಡ್)
ವಾಸಸ್ಥಳ	XXXXXX

(ಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ವಇಚ್ಛೆ ಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ ತಮಗೆ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಯಾರು ಸಹ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ನನಗೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯಾರು ಹೇಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ)

ಬಿ.ಎನ್. ಎಸ್.ಎಸ್. ಕಲಂ 183 ರಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆ,

ಕಳೆದ 6 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಗೋಲ್ಡ್ ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಆರ್ಯ ಗೋಲ್ಡ್ ನಲ್ಲಿ 2023 ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರೊಂದು ಸೇರಿರುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಈ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ನನಗೆ ಆರ್ಯ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿಯ ಮಲ್ಟಿಕಾರ್ಬನರವರು ಅವರ ಕಂಪನಿಗೆ ಸೇರಲು ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಅವರ ಕೆಲಸದ ಆಫರ್ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ನನಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸದರಿ ಕಂಪನಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಸದರಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ 2-3 ತಿಂಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನ ಧಾರೆ ಎರೆದು ಆ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಟಾಪ್ 2 ನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಇದರಿಂದ ಮಾಲೀಕರು ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆಯೂ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ನೋಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸಹ ಬದಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

2. ನಂತರ ನಾನು ಅವರ ಬಳಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ನಾನು ಆ ರೀತಿಯ ಮಹಿಳೆ ಅಲ್ಲ ಹಾಗೂ ನನಗೆ ಬೆಳೆದ ಮಕ್ಕಳಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯು ಕಳೆದ 5-6 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಪುರುಷನೊಂದಿಗೆ ಅಕ್ರಮ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ನನ್ನ ಬಳಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಈಗ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಹಾಗೂ ತಾವೇ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಯಲಹಂಕದ ಶ್ರೇಯಸ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕಳವು ಪ್ರಕರಣ ಆಗಿದ್ದು ಅವರ ಗಮನವು ಸದರಿ ಪ್ರಕರಣದ ಕಡೆ ಹೋಯಿತು.

3. ಆ ಘಟನೆಯಾದ 4-5 ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಯೋಗೇಶ್ ಎಂಬವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಅಡ ಇಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಲ್ಟಿಕಾರ್ಬನರವರ ಬಳಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಪ್ಪಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಉತ್ತಮ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಡಲು ಯೋಗೇಶ್‌ರವರ ಖಾತೆಗೆ ಹಣವನ್ನು

ನಗದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ರೂ.7,80,000/-ವನ್ನು ಡೆಪಾಸಿಟ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಗ್ರಾಹಕ ಆತನ ಖಾತೆಗೆ ಹಣ ಜಮಾ ಆಗಿದ ತಕ್ಷಣ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಪರಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಅವನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಆತ ನಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 3 ರಿಂದ 4 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ನಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಆತನ ಜೊತೆ ನಾನು ವಾಟ್ಸಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಾಟ್ ಮಾಡಿ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಮುಂದೆ ಆಗುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸಹ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ಆತ ರೂ.7,80,000/- ಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮಾಲೀಕರ ಖಾತೆಗೆ ಜಮಾ ಮಾಡಿದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದೇಶ ಮತ್ತು ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದು ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಜಮಾ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈ ಹಣಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಜವಾಬ್ದಾರು ತಮ್ಮ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಕಡಿತಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ನಂತರ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಫೋಲೋಸರಿಗೆ ದೂರನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸದೇ ಹಿಂದೇಟನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ.

4. ಇದೆಲ್ಲಾ ಆದ ನಂತರ ಜೂನ್ ಅಥವಾ ಜುಲೈ 2024 ರಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರವರು ಯೋಗೇಶ್‌ನ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಜೊತೆ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ವರ್ನಾ ಕಾರಲ್ಲಿ ಕೂರುವಂತೆ ಕರೆದರು. ನಾನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ, ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಕೇಳದೇ ನನ್ನನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಬರುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದ ಕಾರಣ ನಾನು ಅವರ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದು ತುಂಬಾ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಆತ ನೀರಿಲ್ಲ, ಜ್ಯೂಸ್ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಅದನ್ನೇ ಕೊಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದ್ದು ಅದು ಅರ್ಧ ಕುಡಿದ frooty ಜ್ಯೂಸ್ ತರ ಇದ್ದು ಅದನ್ನು ಕುಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ನನಗೆ ಮತ್ತು ಬಂದಂತೆ ಆಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಲೇ ಗ್ರೇಪ್ ಎಂಬ ಖಾಸಗಿ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಜಯಂತಿ ಎಂದು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಧಾರ ಕಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರವರ ಆಧಾರ ಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ನೀಡಿ ಒಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಸದರಿ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಲಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು ಹೋಗುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು.

5. ಸದರಿ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನೂಕಿದ ಕಾರಣ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಪೆಟ್ಟಾಗಿದ್ದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ನನಗೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದ ನಂತರ ಆತನ ಬಳಿ ಕೇಳಲಾಗಿ ತಮಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಏನೋ ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದು ಮರುದಿನವೇ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ ಅವರು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಕಳೆದಂತಹ ಖಾಸಗಿ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ ನನಗೆ ಶಾಕ್ ಆಗಿದ್ದು, ಅವರು ಇದನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ಗಳಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಮದುವೆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು

ಬ್ಲಾಕ್‌ಮೇಲ್ ಮಾಡಿ ಕರೆದಾಗ ಬರುವಂತೆ ಹಾಗೂ ತಾನು ಹೇಳಿದ ರೀತಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಬೆದರಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ.

6. ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಕುಟುಂಬದವರ ಜೊತೆ ಚರ್ಚಿಸಿದರೆ ಅನಾಹುತ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ತೊಂದರೆ ಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಎರಡು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನನಗೆ ನಾನು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಬಾರ್ಶನ್ ಮಾಡಿಸುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ನರ್ಚರ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಹಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಗಂಡನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ನನಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಉಂಟಾಗಿದ್ದು ಇದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಪುನಃ 2-3 ಬಾರಿ ನನ್ನನ್ನು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ನಾನು ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಆತ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯ ಜೊತೆಗಾರ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡಿರುವ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಪುರ ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿದ್ದು ಆತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಒಂದು ವಾರಗಳ ಕಾಲ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

7. ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅಂದರೆ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರವರು ಉತ್ತಮ ಮೂಡ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಿಲೀವ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹಾಗೂ ಖಾಸಗಿ ಕ್ಷಣದ ವೀಡಿಯೋಗಳನ್ನು ಡಿಲೀಟ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಂಪನಿಯ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ನಿಗದಿತ ಅವಧಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಕಳಿಸಿ ಸುಮಾರು ಸಂಜೆ 6.00 ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಸಿಟಿವಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ಸ್ವಿಚ್‌ನ್ನು ಆಫ್ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದು ನಾನು ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಆತ ನನಗೆ ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಖುಷಿಯಿಂದ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ನಂತರ ನನ್ನ ಮುಂದೆಯೇ ಈ ಹಿಂದೆ ಚಿತ್ರೀಕರಿಸಿದ್ದ ವೀಡಿಯೋವನ್ನು ಡಿಲೀಟ್ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಆದ ಮಾರನೇ ದಿವಸ ನನಗೆ ಆತ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ನೋಟೀಸ್ ಅವಧಿ ರೀತಿ 20 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕ್ಲಿಯರ್ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದು ನಂತರ ನಾನು 12-06-2025 ರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಸದರಿ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ನಾನು ಮೆಟ್ರೋ ಮಿಂಗಲ್ ಕೋವರ್ಕಿಂಗ್ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಐಸಿರಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದಿ. 28-06-2025 ರಂದು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರವರು ಈ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೇ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಜಯಂತಿರವರ ಮೊಬೈಲ್‌ನ ವಾಟ್ಸ ಆಪ್ ನಿಂದ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಶ್ಲೀಲ ವೀಡಿಯೋಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದವರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಬೈದು, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನನ್ನು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಬ್ಬಂಟಿ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದು ನಾನು ಈಗ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಅಂಜಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೋ ಅದೇ ಹೋದ ನಂತರ ಜೀವನ ಬೇಡ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮತ್ತು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಸವೇಶ್ವರ ನಗರ ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ದಿ.:28.06.2025 ಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಡೆದ

ಘಟನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ನಿರೀಕ್ಷಕರು ಇರದ ಕಾರಣ ದಿನಾಂಕ 30-06-2025ಕ್ಕೆ ನನ್ನ ದೂರನ್ನು ಪೋಲೀಸರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನಂತರದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪೋಲೀಸರು ಜರುಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ನನಗೆ ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುವ ವಿಚಾರಗಳು ಗೊತ್ತಾಗಿರುತ್ತದೆ. “

Pursuant to the complaint, the police embarked upon investigation and, upon completion thereof, laid the charge sheet before the jurisdictional Court. The summary of the charge sheet, particularly as reflected in Column No. 17, substantially mirrors the allegations in the complaint and details the sequence of events, the alleged conduct of accused No. 1, and the consequential role attributed to accused No. 2. The investigation, at least prima facie, sought to corroborate the accusation that the complainant was subjected to sustained exploitation, intimidation, and blackmail, culminating in the circulation of obscene and compromising material to her relatives and family members.

9. Interposed between the lodging of the complaint and the filing of the charge sheet is the statement of the victim recorded under Section 164(5) of the CrPC. The

said statement is elaborate, detailed, and leaves little room for ambiguity as to the complainant's version of events. It narrates, with painful specificity, the alleged acts of manipulation, coercion, sexual exploitation, blackmail, and the eventual dissemination of private material that forms the substratum of the prosecution case. The statement also sheds light on the emotional, psychological, and social devastation allegedly suffered by the victim.

10. The learned counsel appearing for the petitioner would vehemently contend that notwithstanding the breadth of allegations, no material worth the name has surfaced against accused No. 2, the present petitioner. It is further contended that even the mobile phone seized and subjected to forensic examination did not reveal the presence of any photographs, videos, or digital material capable of establishing transmission by the petitioner. On that foundation, the learned counsel would submit that continuation of criminal proceedings against the petitioner would amount to abuse of process and, therefore, warrants interdiction. The submission, though noted, deserves

only to be rejected. **A careful perusal of the complaint, the summary of the charge sheet, the statement of the victim, and the statement recorded before the learned Magistrate unmistakably discloses allegations attributing an active role to the petitioner, at the very least, in the transmission of the compromising material to the complainant's husband and relatives.**

11. The other offences are the ones punishable under Sections 67 and 67A of the IT Act. They read as follows:

"67. Punishment for publishing or transmitting obscene material in electronic form.—Whoever publishes or transmits or causes to be published or transmitted in the electronic form, any material which is lascivious or appeals to the prurient interest or if its effect is such as to tend to deprave and corrupt persons who are likely, having regard to all relevant circumstances, to read, see or hear the matter contained or embodied in it, shall be punished on first conviction with imprisonment of either description for a term which may extend to three years and with fine which may extend to five lakh rupees and in the event of second or subsequent conviction with imprisonment of either description for a term which may extend to five years and also with fine which may extend to ten lakh rupees.

67-A. Punishment for publishing or transmitting of material containing sexually explicit act, etc., in electronic form.—Whoever publishes or transmits or causes to be published or transmitted in the electronic form any material which contains sexually explicit act or conduct shall be punished on first conviction with imprisonment of either description for a term which may extend to five years and with fine which may extend to ten lakh rupees and in the

event of second or subsequent conviction with imprisonment of either description for a term which may extend to seven years and also with fine which may extend to ten lakh rupees.”

(Emphasis supplied)

The intention of the legislature in introducing Section 67 of the IT Act, being publishing or transmitting obscene material in electronic form, cannot be restricted by construing the term 'sexually explicit' to only showing an activity of being indulging in sex. **In any case, when the intention of the legislature was to do away exploitation of women or children or any person in electronic form by publishing or transmitting any obscene material, the term 'sexually explicit', cannot be said to be not covering activity in respect of which the accusations are made.** Therefore, the submission of the learned counsel for the petitioner that it would not attract Section 67A of the IT Act would become a matter of trial and not the crime being obliterated even for Section 67A, in the teeth of seriously disputed questions of fact.

12. **The controversy at hand is enveloped in seriously disputed questions of fact - questions that**

cannot be conveniently resolved in proceedings invoking inherent jurisdiction. Such disputed factual matrices can be unravelled only upon appreciation of evidence in a full-fledged trial, where witnesses are examined, cross-examined, and the evidentiary record tested through the crucible of judicial scrutiny. To embark upon such an exercise at this stage would amount to transgressing the well-settled limits of jurisdiction under Section 482 of the Cr.P.C. Exercise of inherent jurisdiction, in the teeth of such disputed facts, would run directly contrary to the law declared by the Apex Court in the case of **KAPTAN SINGH v. STATE OF UTTAR PRADESH**¹ wherein it is held as follows:

"9.1. At the outset, it is required to be noted that in the present case the High Court in exercise of powers under Section 482 CrPC has quashed the criminal proceedings for the offences under Sections 147, 148, 149, 406, 329 and 386 IPC. It is required to be noted that when the High Court in exercise of powers under Section 482 CrPC quashed the criminal proceedings, by the time the investigating officer after recording the statement of the witnesses, statement of the complainant and collecting the evidence from the incident place and after taking statement of the independent witnesses and even statement of the accused persons, has filed the charge-sheet before the learned Magistrate for the offences under Sections 147, 148, 149, 406, 329 and 386 IPC and even the

¹ (2021) 9 SCC 35

learned Magistrate also took the cognizance. From the impugned judgment and order [Radhey Shyam Gupta v. State of U.P., 2020 SCC OnLine All 914] passed by the High Court, it does not appear that the High Court took into consideration the material collected during the investigation/inquiry and even the statements recorded. **If the petition under Section 482 CrPC was at the stage of FIR in that case the allegations in the FIR/complaint only are required to be considered and whether a cognizable offence is disclosed or not is required to be considered. However, thereafter when the statements are recorded, evidence is collected and the charge-sheet is filed after conclusion of the investigation/inquiry the matter stands on different footing and the Court is required to consider the material/evidence collected during the investigation.** Even at this stage also, as observed and held by this Court in a catena of decisions, the High Court is not required to go into the merits of the allegations and/or enter into the merits of the case as if the High Court is exercising the appellate jurisdiction and/or conducting the trial. As held by this Court in Dineshbhai Chandubhai Patel [Dineshbhai Chandubhai Patel v. State of Gujarat, (2018) 3 SCC 104 : (2018) 1 SCC (Cri) 683] in order to examine as to whether factual contents of FIR disclose any cognizable offence or not, the High Court cannot act like the investigating agency nor can exercise the powers like an appellate court. It is further observed and held that that question is required to be examined keeping in view, the contents of FIR and prima facie material, if any, requiring no proof. **At such stage, the High Court cannot appreciate evidence nor can it draw its own inferences from contents of FIR and material relied on. It is further observed it is more so, when the material relied on is disputed. It is further observed that in such a situation, it becomes the job of the investigating authority at such stage to probe and then of the court to examine questions once the charge-sheet is filed along with such material as to how far and to what extent reliance can be placed on such material.**

9.2. In Dhruvaram Murlidhar Sonar [Dhruvaram Murlidhar Sonar v. State of Maharashtra, (2019) 18 SCC

191 : (2020) 3 SCC (Cri) 672] after considering the decisions of this Court in Bhajan Lal [State of Haryana v. Bhajan Lal, 1992 Supp (1) SCC 335 : 1992 SCC (Cri) 426] , it is held by this Court that exercise of powers under Section 482 CrPC to quash the proceedings is an exception and not a rule. **It is further observed that inherent jurisdiction under Section 482 CrPC though wide is to be exercised sparingly, carefully and with caution, only when such exercise is justified by tests specifically laid down in the section itself. It is further observed that appreciation of evidence is not permissible at the stage of quashing of proceedings in exercise of powers under Section 482 CrPC.** Similar view has been expressed by this Court in Arvind Khanna [CBI v. Arvind Khanna, (2019) 10 SCC 686 : (2020) 1 SCC (Cri) 94] , Managipet [State of Telangana v. Managipet, (2019) 19 SCC 87 : (2020) 3 SCC (Cri) 702] and in XYZ [XYZ v. State of Gujarat, (2019) 10 SCC 337 : (2020) 1 SCC (Cri) 173] , referred to hereinabove.

9.3. Applying the law laid down by this Court in the aforesaid decisions to the facts of the case on hand, we are of the opinion that the High Court has exceeded its jurisdiction in quashing the criminal proceedings in exercise of powers under Section 482 CrPC.

10. The High Court has failed to appreciate and consider the fact that there are very serious triable issues/allegations which are required to be gone into and considered at the time of trial. The High Court has lost sight of crucial aspects which have emerged during the course of the investigation. The High Court has failed to appreciate and consider the fact that the document i.e. a joint notarised affidavit of Mamta Gupta Accused 2 and Munni Devi under which according to Accused 2 Ms Mamta Gupta, Rs 25 lakhs was paid and the possession was transferred to her itself is seriously disputed. It is required to be noted that in the registered agreement to sell dated 27-10-2010, the sale consideration is stated to be Rs 25 lakhs and with no reference to payment of Rs 25 lakhs to Ms Munni Devi and no reference to handing over the possession. However, in the joint notarised affidavit of the

same date i.e. 27-10-2010 sale consideration is stated to be Rs 35 lakhs out of which Rs 25 lakhs is alleged to have been paid and there is a reference to transfer of possession to Accused 2. Whether Rs 25 lakhs has been paid or not the accused have to establish during the trial, because the accused are relying upon the said document and payment of Rs 25 lakhs as mentioned in the joint notarised affidavit dated 27-10-2010. It is also required to be considered that the first agreement to sell in which Rs 25 lakhs is stated to be sale consideration and there is reference to the payment of Rs 10 lakhs by cheques. It is a registered document. The aforesaid are all triable issues/allegations which are required to be considered at the time of trial. The High Court has failed to notice and/or consider the material collected during the investigation.

11. Now so far as the finding recorded by the High Court that no case is made out for the offence under Section 406 IPC is concerned, it is to be noted that the High Court itself has noted that the joint notarised affidavit dated 27-10-2010 is seriously disputed, however as per the High Court the same is required to be considered in the civil proceedings. There the High Court has committed an error. Even the High Court has failed to notice that another FIR has been lodged against the accused for the offences under Sections 467, 468, 471 IPC with respect to the said alleged joint notarised affidavit. Even according to the accused the possession was handed over to them. However, when the payment of Rs 25 lakhs as mentioned in the joint notarised affidavit is seriously disputed and even one of the cheques out of 5 cheques each of Rs 2 lakhs was dishonoured and according to the accused they were handed over the possession (which is seriously disputed) it can be said to be entrustment of property. Therefore, at this stage to opine that no case is made out for the offence under Section 406 IPC is premature and the aforesaid aspect is to be considered during trial. It is also required to be noted that the first suit was filed by Munni Devi and thereafter subsequent suit came to be filed by the accused and that too for permanent injunction only. Nothing is on record that any suit for specific performance

has been filed. Be that as it may, all the aforesaid aspects are required to be considered at the time of trial only.

12. Therefore, the High Court has grossly erred in quashing the criminal proceedings by entering into the merits of the allegations as if the High Court was exercising the appellate jurisdiction and/or conducting the trial. The High Court has exceeded its jurisdiction in quashing the criminal proceedings in exercise of powers under Section 482 CrPC.

13. Even the High Court has erred in observing that original complaint has no locus. The aforesaid observation is made on the premise that the complainant has not placed on record the power of attorney along with the counter filed before the High Court. However, when it is specifically stated in the FIR that Munni Devi has executed the power of attorney and thereafter the investigating officer has conducted the investigation and has recorded the statement of the complainant, accused and the independent witnesses, thereafter whether the complainant is having the power of attorney or not is to be considered during trial.

14. In view of the above and for the reasons stated above, the impugned judgment and order [Radhey Shyam Gupta v. State of U.P., 2020 SCC OnLine All 914] passed by the High Court quashing the criminal proceedings in exercise of powers under Section 482 CrPC is unsustainable and the same deserves to be quashed and set aside and is accordingly quashed and set aside. Now, the trial is to be conducted and proceeded further in accordance with law and on its own merits. It is made clear that the observations made by this Court in the present proceedings are to be treated to be confined to the proceedings under Section 482 CrPC only and the trial court to decide the case in accordance with law and on its own merits and on the basis of the evidence to be laid and without being influenced by any of the observations

made by us hereinabove. The present appeal is accordingly allowed.”

(Emphasis supplied)

13. Subsequently, the Apex Court in the case of **MUSKAN v. ISHAAN KHAN (SATANIYA)**² has held as follows:

“....

C. ANALYSIS

17. The main issue that arises for our analysis is whether the High Court was right in quashing the criminal proceedings against the private respondents primarily on the ground that the earlier complaints did not mention the two specific incidents dated 22.07.2021 and 27.11.2022, which were later on added in **the FIR and whether the same would not amount to conducting a ‘mini trial’ which is clearly prohibited under the scheme of Section 482 of the Cr. P.C.**

18. At the outset it will be appropriate to advert to the observations made by the High Court in paragraphs 9 and 10 of the impugned order:

“9. It is undisputed that prior to filing FIR (Annexure P/5), a written complaint dated 22.01.2023 (Annexure P/3) was filed before Mahila Police Station, Ratlam, District Ratlam (MP) for the alleged harassment meted out to respondent No. 2 from her husband and in-laws (applicants before this Court). It is also not in dispute that both the parties i.e. applicant No. 1 and respondent No. 2, on their counter allegations, were advised by Police Mahila Thana, Ratlam to take recourse of law, but no action was taken on the above 3 MCRC-10695-

² **2025 SCC OnLine SC 2355**

2024 complaint by respondent No. 2. In such a situation, if respondent No. 2 was aggrieved of advice dated 23.01.2023 given by Mahila Police Station, Ratlam, she might have approached the Superintendent of Police for inaction on the part of the concerned Police Station on her complaint, but this has not been done.

10. It is also pertinent to note that in the (sic) above written complaint, there has not been a whisper of the events of harassment on 22.07.2021 and 27.11.2022, as narrated in the FIR (Annexure P/5). It manifests that the alleged incidents of harassment meted out to the complainant allegedly took place on 22.07.2021 and 27.11.2022 are afterthought. The contentions raised on behalf of the applicants that FIR (Annexure P/5) is a counterblast to notice (Annexure P/1) given by applicant No. 1 to respondent No. 2 also finds support from the above."

(emphasis supplied)

19. From a bare perusal of the above mentioned paragraphs it can be seen that one of the important factors that weighed in while allowing the quashing application of the private respondents was that in the earlier complaints filed by the appellant, there was no mention of the events of harassment that happened on 22.07.2021 and 27.11.2022, which were later on added in the FIR dated 28.01.2024. Hence, we extract the relevant portion of the complaints dated 22.01.2023 and 23.01.2023 which would clearly indicate *prime facie* allegations of harassment and demand of dowry against the private respondents:

"22.01.2023

...That immediately after the Nikah, the respondents namely Ishan, father-in-law Ishaq Khan, mother-in-law Irfana Bi, sister-in law (Nanad) Ayesha, Nandoi Shayid Khan, Jeth Hemuddin son of Akbar Khan resident of Ujjain started raising demand of dowry from me. They are constantly causing physical and mental harassment for the last two years. A demand of dowry is being raised every day since the day of my marriage. My father gave a Pulsar Bike but I was asked to bring a car. On the occasion of my sister-in-law's wedding,

they asked me to ask my father to give an A.C to their daughter Ayesha in the dowry. My mother-in-law did not allow my husband to come to the hospital at the time of my delivery. At the time of my 'God-Bharai', she demanded clothes and my mother-in-law puts restrictions on my eating food and having breakfast. She asks me to eat the same vegetable three times a day and asks me not to eat breakfast, she lets me drink tea once a day, she has installed cameras in my kitchen. My mother-in-law locks me in the house from outside. She does not allow me to talk to my husband. My husband would come to me at 11 o'clock in the night and would quarrel with me and assault me. My sister-in-law and brother-in-law would come to Ghosla almost every day and would scare me and threaten to kill me. They do not give me my mobile phone, they do not let my family members come to Ghosla and talk to me even on the phone. It is the daily routine of my father-in-law to hurl abuses morning and evening."

23.01.2023

.... Since after my marriage, I have been tortured and threatened. Ask your father to give a car and a demand was raised for an A.C. in my sister-in-law's marriage. When the demand could not be fulfilled by my father, I am being made to eat same vegetable for three days and they do not allow me to take my breakfast and I am given tea only once in a day.

My mother-in-law, sister-in-law, brother-in-law and father-in-law come together to my room and hurl abuses and threaten me. My father-in-law hurls abuses in obscene language and my mother-in-law makes me work the entire day and does not let me eat anything. My sister-in-law and brother-in-law everyday tell my mother-in-law to send him away over the phone. Many times they confine me in the room and lock the same from outside and I am not allowed to go out and I am not even allowed to open the window of the house. They have confined me as hostage in the house for many days. They do not let me talk to my family on phone and do not even let my family members

meet me. My husband is also involved in all this. He never gives me even 2 rupees for expenses. They do not even allow me to visit my relatives. As such, being troubled by all this, I came to my parents' house.

....”

It is also apposite that we extract the relevant portions of the FIR so as to better understand the allegations against the private respondents, particularly the two specific incidents that happened on 22.07.2021 and 27.11.2022. The relevant extract reads thus:

“.....I kept tolerating their taunts in order to save my marital life. But on 22.07.2021, my husband Ishan Khan, mother-in-law Irfana Bee, father-in-law Ishaq Khan, sister-in law Aaysha Bee and brother-in-law (Nandoi) Syed Khan hurled abuses to me. My brother-in-law (Nandoi) Syed Khan slapped me also and asked me to bring dowry from your father's house. Despite all this, I kept tolerating their torture. But on 27.11.2022, my husband Ishan Khan told me that I have passed the examination of M.B.B.S. and now I have to pursue M.C.I. Examination, as such, now if you will bring an amount of Rs. fifty lacs from your father, only then, I will keep you with me and say this, he ousted me and my son Iwaan Khan from the house while holding our hand. Thereafter, I came to my father Zahid Khan's house at Alot and narrated the entire incident to my father and mother Parveen Bee. Since then, I am residing at Alot alongwith my father. My father made several attempts to make my husband and in-laws understand but these people are adamant for their demand of dowry of a sum of Rs. fifty lacs that unless and until, they are given a dowry of Rs. fifty lacs, they will not take me with them. Today, I have come to make a report in the police station alongwith my father Zahid Khan. I lodge the report, action may be taken.”

(emphasis supplied)

20. The classic exposition on law under Section 482 of the CrP.C is found in *Bhajan Lal* (supra) wherein this

Court elaborated upon the scope of Section 482 of the Cr. P.C. It was held thus:

"**102.** In the backdrop of the interpretation of the various relevant provisions of the Code under Chapter XIV and of the principles of law enunciated by this Court in a series of decisions relating to the exercise of the extraordinary power under Article 226 or the inherent powers under Section 482 of the Code which we have extracted and reproduced above, we have given the following categories of cases by way of illustration wherein such power could be exercised either to prevent abuse of the process of any court or otherwise to secure the ends of justice, though it may not be possible to lay down any precise, clearly defined and sufficiently channelized and inflexible guidelines or rigid formulae and to give an exhaustive list of myriad kinds of cases wherein such power should be exercised.

(1) Where the allegations made in the first information report or the complaint, even if they are taken at their face value and accepted in their entirety do not prima facie constitute any offence or make out a case against the accused.

(2) Where the allegations in the first information report and other materials, if any, accompanying the FIR do not disclose a cognizable offence, justifying an investigation by police officers under Section 156(1) of the Code except under an order of a Magistrate within the purview of Section 155(2) of the Code.

(3) Where the uncontroverted allegations made in the FIR or complaint and the evidence collected in support of the same do not disclose the commission of any offence and make out a case against the accused.

(4) Where, the allegations in the FIR do not constitute a cognizable offence but constitute only a non-cognizable offence, no investigation is permitted by a police officer without an order of a Magistrate as contemplated under Section 155(2) of the Code.

(5) Where the allegations made in the FIR or complaint are so absurd and inherently improbable on the basis of which no prudent person can ever reach a just conclusion that there is sufficient ground for proceeding against the accused.

(6) Where there is an express legal bar engrafted in any of the provisions of the Code or the concerned Act (under which a criminal proceeding is instituted) to the institution and continuance of the proceedings and/or where there is a specific provision in the Code or the concerned Act, providing efficacious redress for the grievance of the aggrieved party.

(7) Where a criminal proceeding is manifestly attended with mala fide and/or where the proceeding is maliciously instituted with an ulterior motive for wreaking vengeance on the accused and with a view to spite him due to private and personal grudge.”

21. In *Daxaben v. State of Gujarat*⁹, a two-Judge Bench held as follows:

“26. Even though, the inherent power of the High Court under Section 482 CrPC, to interfere with criminal proceedings is wide, such power has to be exercised with circumspection, in exceptional cases. Jurisdiction under Section 482 CrPC is not to be exercised for the asking.

27. In *Monica Kumar v. State of U.P.* [(2008) 8 SCC 781 : (2008) 3 SCC (Cri) 649], this Court held that inherent jurisdiction under Section 482 CrPC has to be exercised sparingly, carefully and with caution and only when such exercise is justified by the tests specifically laid down in the section itself.

28. In exceptional cases, to prevent abuse of the process of the Court, the High Court might in exercise of its inherent powers under Section 482 quash criminal proceedings. However, interference would only be justified when the complaint did not disclose any offence, or was patently frivolous, vexatious or oppressive, as held by this Court in

Dhanalakshmi v. R. Prasanna Kumar [1990 Supp SCC 686 : 1991 SCC (Cri) 142 : AIR 1990 SC 494].

36. Offence under Section 306 IPC of abetment to commit suicide is a grave, non-compoundable offence. Of course, the inherent power of the High Court under Section 482 CrPC is wide and can even be exercised to quash criminal proceedings relating to non-compoundable offences, to secure the ends of justice or to prevent abuse of the process of court. Where the victim and offender have compromised disputes essentially civil and personal in nature, the High Court can exercise its power under Section 482 CrPC to quash the criminal proceedings. In what cases power to quash an FIR or a criminal complaint or criminal proceedings upon compromise can be exercised, would depend on the facts and circumstances of the case."

22. On the aspect of the powers of the Courts under Section 482 of the Cr. P.C., it is settled that at the stage of quashing, the Court is not required to conduct a *mini trial*. Thus, the jurisdiction under Section 482 of the Cr. P.C. with respect to quashing is somewhat limited as the Court has to only consider whether any sufficient material is available to proceed against the accused or not. If sufficient material is available, the power under Section 482 should not be exercised.

23. This Court in the case of *State of Odisha v. Pratima Mohanty*¹⁰ held that:

"8.2. It is trite that the power of quashing should be exercised sparingly and with circumspection and in rare cases. As per the settled proposition of law while examining an FIR/complaint quashing of which is sought, the court cannot embark upon any enquiry as to the reliability or genuineness of allegations made in the FIR/complaint. Quashing of a complaint/FIR should be an exception rather than any ordinary rule. Normally the criminal proceedings should not be quashed in exercise of powers under

Section 482 CrPC when after a thorough investigation the charge-sheet has been filed. At the stage of discharge and/or considering the application under Section 482 CrPC the courts are not required to go into the merits of the allegations and/or evidence in detail as if conducting the mini-trial. As held by this Court the powers under Section 482 CrPC are very wide, but conferment of wide power requires the court to be more cautious. It casts an onerous and more diligent duty on the Court.”

24. Further in the case of *Central Bureau of Investigation v. Aryan Singh*¹¹, this Court held that at the stage of Section 482 of the Cr. P.C., the High Court is not required to conduct a mini trial.

“6. From the impugned common judgment and order [*Aryan Singh v. CBI*, 2022 SCC OnLine P&H 4158] passed by the High Court, it appears that the High Court has dealt with the proceedings before it, as if, the High Court was conducting a mini trial and/or the High Court was considering the applications against the judgment and order passed by the learned trial court on conclusion of trial. As per the cardinal principle of law, at the stage of discharge and/or quashing of the criminal proceedings, while exercising the powers under Section 482 CrPC, the Court is not required to conduct the mini trial. The High Court in the common impugned judgment and order has observed that the charges against the accused are not proved. This is not the stage where the prosecution/investigating agency is/are required to prove the charges. The charges are required to be proved during the trial on the basis of the evidence led by the prosecution/investigating agency.”

(emphasis supplied)

25. This Court in *Neeharika Infrastructure Private Limited* (supra) gave following directions to the Courts exercising the power under Section 482 of the Cr. P.C.:

“**Conclusions**

33. In view of the above and for the reasons stated above, our final conclusions on the principal/core issue, whether the High Court would be justified in passing an interim order of stay of investigation and/or "no coercive steps to be adopted", during the pendency of the quashing petition under Section 482 CrPC and/or under Article 226 of the Constitution of India and in what circumstances and whether the High Court would be justified in passing the order of not to arrest the accused or "no coercive steps to be adopted" during the investigation or till the final report/charge-sheet is filed under Section 173 CrPC, while dismissing/disposing of/not entertaining/not quashing the criminal proceedings/complaint/FIR in exercise of powers under Section 482 CrPC and/or under Article 226 of the Constitution of India, our final conclusions are as under:

33.1

33.2. Courts would not thwart any investigation into the cognizable offences.

33.3. It is only in cases where no cognizable offence or offence of any kind is disclosed in the first information report that the Court will not permit an investigation to go on.

33.4. The power of quashing should be exercised sparingly with circumspection, as it has been observed, in the "rarest of rare cases" (not to be confused with the formation in the context of death penalty).

33.5. While examining an FIR/complaint, quashing of which is sought, the court cannot embark upon an enquiry as to the reliability or genuineness or otherwise of the allegations made in the FIR/complaint.

33.6

33.7. Quashing of a complaint/FIR should be an exception rather than an ordinary rule.

33.8 to 33.11

33.12.The first information report is not an encyclopedia which must disclose all facts and details relating to the offence reported. Therefore, when the investigation by the police is in progress, the court should not go into the merits of the allegations in the FIR. Police must be permitted to complete the investigation. It would be premature to pronounce the conclusion based on hazy facts that the complaint/FIR does not deserve to be investigated or that it amounts to abuse of process of law. After investigation, if the investigating officer finds that there is no substance in the application made by the complainant, the investigating officer may file an appropriate report/summary before the learned Magistrate which may be considered by the learned Magistrate in accordance with the known procedure.

33.13 and 33.14

33.15.When a prayer for quashing the FIR is made by the alleged accused and the court when it exercises the power under Section 482 CrPC, only has to consider whether the allegations in the FIR disclose commission of a cognizable offence or not.The court is not required to consider on merits whether or not the merits of the allegations make out a cognizable offence and the court has to permit the investigating agency/police to investigate the allegations in the FIR."

(emphasis supplied)

26. Further, this Court in the case of *State of Telangana v. Habib Abdullah Jeelani*¹² held that:

"13. There can be no dispute over the proposition that inherent power in a matter of quashment of FIR has to be exercised sparingly and with caution and when and only when such exercise is justified by the test specifically laid down in the provision itself. There is no denial of the fact that the power

under Section 482 CrPC is very wide but it needs no special emphasis to state that conferment of wide power requires the Court to be more cautious. It casts an onerous and more diligent duty on the Court.

14. In this regard, it would be seemly to reproduce a passage from *Kurukshetra University [Kurukshetra University v. State of Haryana, (1977) 4 SCC 451 : 1977 SCC (Cri) 613]* wherein Chandrachud, J. (as his Lordship then was) opined thus : (SCC p. 451, para 2)

"2. It surprises us in the extreme that the High Court thought that in the exercise of its inherent powers under Section 482 of the Code of Criminal Procedure, it could quash a first information report. The police had not even commenced investigation into the complaint filed by the Warden of the University and no proceeding at all was pending in any court in pursuance of the FIR. It ought to be realised that inherent powers do not confer an arbitrary jurisdiction on the High Court to act according to whim or caprice. That statutory power has to be exercised sparingly, with circumspection and in the rarest of rare cases."

(emphasis supplied)

27. We are of the view that the High Court has erred in law by embarking upon an enquiry with regard to credibility or otherwise of the allegations in the complaints and the FIR. Normally, for quashing an FIR, it must be shown that there exists no *prime facie* case against the accused persons. In the present case, from the conjoint reading of the complaints and the FIR, it can be seen that *prime facie* allegations of harassment and demand of dowry are made out, despite that the High Court quashed the FIR against the private respondents primarily on the ground that the earlier two complaints that were filed by the appellant did not mention the specific instances that happened on 22.07.2021 and 27.11.2022 and the same were later on mentioned in the FIR only as an afterthought and was a counterblast to the legal notice sent by respondent no. 1/husband to the appellant as she was not

coming back to her matrimonial home. This approach adopted by the High Court, in our considered opinion, amounts to conducting a *mini trial*."

(Emphasis supplied)

The Apex Court has repeatedly cautioned that quashing of criminal proceedings is an exception and not the rule. Inherent jurisdiction, though wide in amplitude, is to be exercised sparingly, with circumspection and only in the rarest of cases where continuation of proceedings would amount to manifest injustice. Where serious triable issues arise and material collected during investigation prima facie supports the prosecution case, judicial interference at the threshold would be wholly impermissible.

14. In the light of the law enunciated by the Apex Court in **KAPTAN SINGH** and **MUSKAN** *supra* and bearing in mind the factual narrative obtaining in the case at hand, this Court finds no ground to exercise its extraordinary jurisdiction to interdict the prosecution. The petition, therefore, merits dismissal and is accordingly **dismissed**.

It is made abundantly clear that the observations rendered in the course of this order are confined solely to adjudication of the petitioner's prayer under Section 482 of the Cr.P.C. and shall neither bind nor influence the proceedings before the concerned trial Court, which shall decide the matter independently, uninfluenced by any observations made herein, strictly on the basis of evidence that may unfold during trial.

Consequently, I.A.No.2 of 2026 also stand disposed.

**Sd/-
(M.NAGAPRASANNA)
JUDGE**

BKP
List No.: 2 Sl No.: 37